

Mgr. Daniel Herman
ministr kultury

V Praze dne 1. listopadu 2017
Č.j.: MK 69004 /2017 OLP

R o z h o d n u t í

Podle ustanovení § 152 a § 94 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále též „správní řád“), jsem na základě rozkladu ze dne 10. 7. 2017 (doplněn podáním ze dne 13. 7. 2017), který podal přípravný výbor Kněžského bratrstva svatého Pia X., podaném dne 2. 11. 2016 přípravným výborem ve složení Tomáš Stritzko, nar. 6. 3. 1970, bytem Petrohradská 809/19, 110 00 Praha 10, Aleš Hakl, nar. 11. 3. 1973, bytem Záhřebská 2494/15, 616 00 Brno, a Luděk Čekavý, nar. 14. 6. 1978, bytem Bezručova 4249, 430 01 Chomutov, všichni zastoupeni na základě plné moci ze dne 28. 10. 2016 advokátem JUDr. Michaelem Mannem, IČO 76177807, se sídlem Hlinky 165/68, 603 00 Brno (dále též „přípravný výbor“, „navrhovatel“ nebo „podatel rozkladu“), přezkoumal rozkladem napadené usnesení Ministerstva kultury č.j. MK 42227/2017 OC ze dne 27. 6. 2017 (dále též „napadené usnesení“), kterým Ministerstvo kultury (dále též „ministerstvo“) jako ústřední orgán státní správy pro věci církví a náboženských společností, určený zákonem č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů (zákon o církvích a náboženských společnostech), ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon č. 3/2002 Sb.“), za registrující orgán v řízení o návrhu na registraci Kněžského bratrstva svatého Pia X., podaném dne 2. 11. 2016 přípravným výborem rozhodlo tak, že k řízení o návrhu přípravného výboru Kněžského bratrstva svatého Pia X. podle ustanovení § 27 odst. 2 písm. ve spojení s § 76 správního řádu přistupuje účastník Církve římskokatolická, IČ 73632848, se sídlem Thákurova 676/3, 160 00 Praha 6. V rámci podaného rozkladu byla rovněž uplatněna námitka podjatosti dle § 14 odst. 2 správního řádu směřující proti Ing. Pavle Bendové, ředitelce odboru církví Ministerstva kultury, která je úřední osobou podílející se na vedení správního řízení, v němž bylo vydáno rozkladem napadené usnesení.

I.

Podle § 152 odst. 5 písm. b), § 152 odst. 4 a § 90 odst. 5 správního řádu jsem na základě návrhu rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, rozhodl o podaném rozkladu

n á s l e d o v n ě :

Rozklad se z a m í t á a rozkladem napadené usnesení se p o t v r z u j e .

II.

Podle § 14 a § 76 správního řádu jsem na základě návrhu rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, rozhodl o podané námitce podjatosti

n á s l e d o v n ě :

Námitkou podjatosti napadená úřední osoba, kterou je Ing. Pavla Bendová, ředitelka odboru církví Ministerstva kultury, n e n í vyloučena z rozhodování a z provádění úkonů správního orgánu v rámci správního řízení, v němž bylo vydáno rozkladem napadené usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozkladem se jeho podatel domáhá toho, aby napadené usnesení bylo zrušeno. V rámci rozkladu jeho podatel rovněž uplatnil námitku podjatosti, kterou se domáhá toho, aby námitkou podjatosti napadená úřední osoba, kterou je Ing. Pavla Bendová, ředitelka odboru církví Ministerstva kultury, byla vyloučena z rozhodování a z provádění úkonů správního orgánu v rámci správního řízení, v němž bylo vydáno rozkladem napadené usnesení.

Ze správního spisu byly zjištěny následující podstatné skutečnosti:

Dne 2. 11. 2016 byl Ministerstvu kultury doručen návrh na registraci náboženské společnosti Kněžské bratrstvo svatého Pia X. (dále též „FSSPX“). Uvedeného dne tak bylo zahájeno řízení o registraci náboženské společnosti FSSPX podle zákona č. 3/2002 Sb. V řízení byl usnesením č. j. MK 73988/2016 OC ze dne 22. 11. 2016, ustanoven soudní znalec Mgr. et Mgr. Miloš Mrázek, Th.D., který následně vypracoval posudek dne 18. 1. 2017 s tím, že doporučil registraci FSSPX jako náboženské společnosti.

Vzhledem k tomu, že osoby hlásící se k FSSPX se zároveň hlásí k Církvi římskokatolické (dále též „ČŘK“), obrátilo se Ministerstvo kultury rovněž na Českou biskupskou konferenci (dále též „ČBK“). Ta ve svém vyjádření uvedla, že “kněžské bratrstvo, právě proto, že se už v názvu odvolává na katolického papeže (dokonce kanonizovaného), by registrací mohlo u katolických věřících budit matoucí dojem, jakoby bylo součástí katolické církve (obdobně jako je tomu skutečně u Církve řeckokatolické).“

Ministerstvo kultury ustanovilo usnesením č.j. MK 16767/2017 OC ze dne 6. 3. 2017 ještě druhého znalce Mgr. Františka Fojtíka, kde se znalec měl vyjádřit k obdobným otázkám jako znalec první s tím, že byly nově zařazeny otázky výslovně směřující ke vztahu FSSPX k ČŘK.

Bylo vyžádáno i stanovisko představeného FSSPX Bernarda Fellaye, který se dopisem ze dne 6. 3. 2017 k věci vyjádřil. Představený mezinárodního FSSPX v tomto dopise mj. uvedl, že „podřízenost České biskupské konferenci by pro nás nebyla přijatelná a ani by neodpovídala postavení, které je v současné době projednáváno v Římě.“

V dalším průběhu řízení bylo na žádost ČŘK ze dne 12. 6. 2017 rozhodnuto usnesením ministerstva č.j. MK 42227/2017 OC ze dne 27. 6. 2017 podle ustanovení § 27 odst. 2 písm. a) a § 76 správního řádu o přistoupení ČŘK jako účastníka k řízení. Tato skutečnost byla odůvodněna tím, že „ČŘK je dotčena ve svých právech možnou registrací Kněžského bratrstva svatého Pia X. jakožto církve a náboženské společnosti registrované

podle zákona o církvích a náboženských společnostech, ačkoliv z věroučného hlediska je možno na Kněžské bratrstvo svatého Pia X. pohlížet rovněž jako na součást Církve římskokatolické.“

Proti výše uvedenému usnesení byl následně navrhovatelem dne 10. 7. 2017 podán rozklad, který byl doplněn podáním ze dne 13. 7. 2017. V rozkladu je uvedeno následující:

„Dne 10. 7. 2017 bylo právnímu zástupci FSSPX doručeno vyrozumění MK ze dne 29. 6. 2017 o tom, že MK svým usnesením ze dne 27. 6. 2017, č. j. MK 42227/2017, rozhodlo o přistoupení ČŘK jako účastníka řízení ve věci řízení o návrhu na registraci církve a náboženské společnosti FSSPX. Přípravný výbor FSSPX je účastníkem výše uvedeného řízení. Samotné usnesení mu však jako účastníkovi řízení nebylo doručeno, ačkoliv podle § 76 odst. 3 správního řádu se usnesení oznamuje podle § 72 správního řádu, tedy doručením stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí do vlastních rukou. Usnesení, kterým MK rozhodlo o přistoupení ČŘK jako účastníka řízení, není rozhodnutím, které se pouze poznamenává do spisu. FSSPX proto požaduje, aby mu MK shora uvedené usnesení bezodkladně doručilo. Bez ohledu na skutečnost, že usnesení nebylo dosud FSSPX doručeno, podává proti němu FSSPX odvolání. I ze samotného vyrozumění MK lze dovodit hlavní důvod pro rozhodnutí MK. Tím je jeho právní závěr, že ČŘK je tzv. dotčenou osobou a že rozhodnutím ve věci registrace FSSPX může být dotčena ve svých právech a povinnostech. FSSPX tento závěr MK zcela odmítá. FSSPX zcela postrádá byť jediný důvod, proč by ČŘK měla být registrací FSSPX dotčena ve svých právech a povinnostech. FSSPX připomíná, že ČŘK již zaregistrovanou církví a náboženskou společností je. Rozhodnutí MK o registraci FSSPX již jednou zaregistrovanou ČŘK nijak neohrožuje, ani ji žádným způsobem nebrání v její další existenci. Z vyrozumění MK není vůbec zřejmé, jaká konkrétní práva a jaké konkrétní povinnosti ČŘK mají být rozhodnutím MK o registraci dotčena. FSSPX proto vyjadřuje svou naději, že ze samotného usnesení, které mu bude jistě brzy doručeno, tato konkrétní dotčená práva a povinnosti ČŘK bude lze vyčíst. V opačném případě je usnesení MK zcela nepřezkoumatelné. FSSPX navíc zcela vylučuje, že by jeho registrací byla ohrožena práva ČŘK nabytá v dobré víře, jakož i její oprávněné zájmy. ČŘK proto vůbec nelze považovat za tzv. dotčenou osobu. Tedy ani případný odkaz na ustanovení § 2 odst. 3 správního řádu nepřichází v úvahu. Odkaz MK na tzv. věroučné hledisko je pak zcela nepřijatelný. FSSPX opakovaně uvádí, že MK je ve své přezkumné činnosti limitované ustanovením § 14 zákona č. 3/2002 Sb. Mezi hledisky, ze kterých může MK návrh na registraci přezkoumávat, hledisko věroučné v žádném případě není. Jak již FSSPX uvedlo ve svých předchozích vyjádřeních, MK jako orgán nábožensky neutrálního státu nemá žádnou kompetenci řešit věroučné otázky. Napadené usnesení MK proto jen potvrzuje pochybnost FSSPX o nestrannosti MK a obavu o možné kooperaci mezi MK a ČŘK, kterou FSSPX vyjádřilo ve svém přípise ze dne 28. 6. 2017. FSSPX znovu naléhavě připomíná, že případnou součinnost MK s ČŘK reprezentovanou Českou biskupskou konferencí bude považovat za hrubé porušení čl. 16 Listiny, zásady zákonnosti a za zneužití pravomoci orgánu nábožensky neutrálního státu s ústavněprávním přesahem. FSSPX toto své odvolání doplní po té, co mu napadené usnesení bude doručeno a bude mít možnost seznámit se s jeho obsahem.“

V doplnění rozkladu, v rámci něhož je uplatněna námitka podjatosti, je uvedeno následující:

Dne 12. 7. 2017 bylo právnímu zástupci FSSPX doručeno usnesení MK ze dne 27. 6. 2017, č.j. MK 42227/2017, kterým MK rozhodlo o přistoupení registrované církve a náboženské společnosti ČŘK jako účastníka řízení ve věci řízení o návrhu na registraci

církve a náboženské společnosti FSSPX. MK před doručením samotného usnesení vyrozumělo FSSPX o obsahu usnesení. FSSPX proti usnesení podalo dne 10. 7. 2016 odvolání. Uvedlo, že své odvolání doplní poté, co mu MK doručí samotné usnesení. Svůj rozklad pak FSSPX doplňuje tak, že usnesení je zcela nepřezkoumatelné. MK ve velmi stručném odůvodnění svého usnesení uvádí, že ČŘK je dotčena ve svých právech možnou registrací FSSPX jakožto církve a náboženské společnosti, registrované podle zákona o církvích a náboženských společnostech, ačkoliv z věroučného hlediska je možno na FSSPX pohlížet rovněž jako na součást ČŘK. Z usnesení MK tak není vůbec zřejmé, z jakých důvodů považuje MK ČŘK za tzv. dotčenou osobu, jaká konkrétní práva a jaké konkrétní povinnosti ČŘK mají být rozhodnutím MK o registraci FSSPX dotčeny. FSSPX v usnesení MK naprosto postrádá výčet a popis provedených důkazů, jaká dílčí konkrétní zjištění čerpalo z jednotlivých důkazů, jakými úvahami se řídilo při hodnocení důkazů, zkrátka na základě čeho MK dospělo ke svému závěru, že ČŘK je možnou registrací FSSPX dotčena ve svých právech. Tato absence svědčí o naprosté libovůli MK při jeho rozhodování, která je, jak opakovaně uvádí Ústavní soud, v právním státě naprosto nežádoucí jevem. FSSPX opakovaně, naposledy ve svém odvolání ze dne 10. 7. 2017, namítá, že MK nesmí v řízení o registraci církve a náboženské společnosti přezkoumávat nic jiného, než co stanoví § 14 zákona č. 3/2002 Sb. Tomuto zákonu navzdory však MK ve svém usnesení argumentuje tzv. věroučným hlediskem. Takový postup MK je v příkrém rozporu s ústavním pořádkem ČR, zejména s čl. 2 odst. 1 Listiny, podle kterého je stát založen na demokratických hodnotách a nesmí se vázat ani na výlučnou ideologii, ani na náboženské vyznání. Pokud se tedy MK v řízení o registraci FSSPX odvolává na blíže nespecifikované věroučné hledisko, pak jedná zcela v rozporu nejen se zákonem, nýbrž se samotnou Listinou. MK samo přiznalo, že nedisponuje prakticky žádnými odbornými znalostmi. Z toho důvodu muselo v rámci probíhajícího řízení o registraci FSSPX ustanovit už dva znalce. Ačkoliv z prvního znaleckého posudku Mgr. et Mgr. Miloše Mrázka, Th. D., nelze žádné dotčení práv ČŘK dovodit a druhý znalecký posudek nebyl Mgr. Františkem Fojtíkem ke dni vydání usnesení ještě vypracován, přesto se MK opovážilo svůj závěr o dotčení práv ČŘK odůvodnit věroučným, tedy veskrze odborným hlediskem. Spočívalo-li rozhodnutí MK o přistoupení ČŘK na úvaze, že jak FSSPX, tak i ČŘK se hlásí ke křesťanství, pak mělo svou logiku dovést důsledně až k absurdnímu závěru, že nechá přistoupit všech třicet dosud registrovaných církví a náboženských společností hlásících se ke křesťanství a k tomu ještě několik dalších ze zbylých osmi, které mají ke křesťanství specifický poměr a jeho vyznáváním se mohou cítit být dotčeny. Podle kanonického práva je jednání o poměru mezinárodního FSSPX k mezinárodní Církvi římskokatolické (Svatému stolci) záležitostí mezinárodního vedení FSSPX a Svatého stolce – Kongregace pro nauku víry. ČŘK se těchto jednání vůbec neúčastní a jakožto církve a náboženské společnosti ve smyslu zákonů ČR se jí nijak netýkají. Ve smyslu kanonickém bude muset ČŘK respektovat případné rozhodnutí Svatého stolce. Stejně tak se tato jednání netýkají ani České republiky, resp. MK. MK však svým usnesením umožňuje ČŘK, resp. jejímu statutárnímu orgánu ČBK, tato jednání zohledňovat při procesu registrace FSSPX.

Dosud jen neurčité pochybnosti FSSPX o nestrannosti MK tak nabyly vydáním napadeného usnesení zcela konkrétních obrysů. FSSPX ve svém přípisu ze dne 28.6.2017 vyjádřilo své podezření, že ČŘK, resp. ČBK, chce registraci FSSPX zabránit. FSSPX má za to, že pravým důvodem pro vydání usnesení je snaha MK napomoci ČBK v tomto jeho úsilí tím, že mu umožní účastnit se řízení a takto registraci FSSPX bránit. Tomuto podezření nasvědčují poznatky, které FSSPX zjistilo z veřejných zdrojů po vydání napadeného usnesení. Jde především o fakta, že Ing. Pavla Bendová, ředitelka odboru církví MK, je katoličkou a před svým nástupem na MK se zabývala ekonomickou činností v Metropolitní kapitule u sv.

Víta, která úzce spolupracuje s Arcibiskupstvím pražským (viz http://www.kapitula.cz/cs_CZ/aktivity/, <https://www.cirkev.cz/archiv/060824-reditelkou-odboru-cirkvi-ma-byt-pavla-bendova>), a že ministr kultury Mgr. Daniel Herman je bývalým knězem, byl sekretářem známého odpůrce FSSPX kardinála Vlka, o jehož odchodu hovořil jako o odchodu otce (viz <http://tn.nova.cz/clanek/cesko-reaguje-na-smrt-kardinala-vlk-presahl-svou-dobu.html>) a v letech 1996–2005 byl mluvčím ČBK (viz <https://www.mkcr.cz/mgr-daniel-herman-ministr-kultury-114.html>). Lze tedy důvodně předpokládat, že obě tyto osoby bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu mají s ohledem na svůj poměr k věci (v případě zamítnutí rozkladu též k účastníkovi řízení ČŘK) takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o jejich nepodjatosti. Takové osoby jsou vyloučeny ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohly výsledek řízení ovlivnit (§ 14 odst. 1 SŘ). Obě osoby o okolnostech nasvědčujících, že jsou vyloučeny, věděly od zahájení řízení. Nejméně Ing. Pavla Bendová měla povinnost o těchto okolnostech uvědomit svého nadřízeného, což neučinila. FSSPX proto vznáší námitku podjatosti Ing. Pavly Bendové, ředitelky odboru církví MK. Ačkoliv tutéž námitku by bylo možné vznést i proti ministru Hermanovi, s ohledem na ustanovení § 14 odst. 6 SŘ tuto námitku podjatosti proti ministrovi nevznáší a doufá, že po podzimních volbách už ministrem nebude.“

V souladu s § 152 správního řádu bylo přezkoumáno rozkladem napadené usnesení o zahájení přezkumného řízení a posouzena námitka podjatosti vznesená v rámci rozkladu.

Dospěl jsem k závěru, že rozkladem napadené usnesení je sice stručně, avšak dostatečně v souladu se zákonnými požadavky odůvodněno, když jsou v něm vyjmenovány relevantní okolnosti podstatné pro konstatování důvodných pochybností o tom, že v předmětném řízení mohou být dotčena práva ČŘK, a to možnou registrací FSSPX jakožto církve a náboženské společnosti registrované podle zákona o církvích a náboženských společnostech, ačkoliv z věroučného hlediska je možno na FSSPX pohlížet rovněž jako na součást ČŘK.

Podotýkám, že Ministerstvo kultury je v registračním řízení vázáno především ustanovením § 14 zákona č. 3/2002 Sb. Uvedený zákon v žádném ustanovení neuvádí, že by byla dána exkluzivita členství v jedné církvi a náboženské společnosti, tudíž není vyloučeno se hlásit (být členem) k více církvím a náboženským společnostem. Zákonná úprava rovněž neumožňuje Ministerstvu kultury zkoumat vnitřní předpisy jednotlivých církví a náboženských společností z jiných než ze zákonem stanovených důvodů. Nemůže tedy přezkoumávat otázky členství v církvi a náboženské společnosti či otázky věrouky. Tyto důvody a argumenty nemohou být proto ve správním řízení o registraci církve a náboženské společnosti zohledňovány.

Dodávám, že Ministerstvo kultury nemá možnost jednoznačně určit, že ČŘK není dotčena ve svých právech, pokud tato církev tvrdí, že tomu tak je. Vzhledem k tomu Ministerstvo kultury postupovalo v souladu s ustanovením § 28 správního řádu, které stanoví, že za účastníka bude v pochybnostech považován i ten, kdo tvrdí, že je účastníkem, dokud se neprokáže opak. Konstatuji, že v době vydání napadeného usnesení nebyly Ministerstvu kultury známy skutečnosti, kterými by byly zcela vyvráceny pochybnosti o tom, že v předmětném řízení mohou být dotčena práva ČŘK. Zdůrazňuji však, že konečný závěr o tom, zda mohou nebo nemohou být v předmětném řízení dotčena práva ČŘK učiní Ministerstvo kultury na základě vyhodnocení obsahu posudku vypracovaného Mgr. Františkem Fojtíkem, který nebyl ke dni vydání napadeného usnesení ještě vypracován, avšak byl v té době již

vyžádán, a to na základě usnesení č.j. MK 16767/2017 OC ze dne 6. 3. 2017 s tím, že tento znalec se má v posudku podrobně zabývat vztahem mezi FSSPX a ČŘK.

Zdůrazňuji, že skutečnost, že Ministerstvo kultury rozhodlo o přistoupení ČŘK jako účastníka řízení neznamená, že FSSPX nebude registrována jako církev a náboženská společnost.

V rámci doplnění rozkladu jeho podatel rovněž uplatnil námitku podjatosti dle § 14 odst. 2 správního řádu, kterou se domáhá toho, aby námitkou podjatosti napadená úřední osoba, kterou je Ing. Pavla Bendová, ředitelka odboru církví Ministerstva kultury, byla vyloučena z rozhodování a z provádění úkonů správního orgánu v rámci správního řízení, v němž bylo vydáno rozkladem napadené usnesení.

Výše uvedenou námitku podjatosti jsem posoudil následovně:

Úvodem konstatuji, že námitka podjatosti neobsahuje žádná konkrétní konstatování, která by prokazovala, že ve smyslu § 14 odst. 1 správního řádu lze důvodně předpokládat, že námitkou podjatosti napadená úřední osoba má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení (dotčeným subjektům) nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti. Konkrétně je v této námitce uvedeno, že se Ing. Pavla Bendová zabývala v Metropolitní kapitule u sv. Víta ekonomickou činností. Z uvedeného je tedy zřejmé, že vykonávala odbornou činnost, která bezprostředně nesouvisí s výkonem náboženského kultu, nýbrž se jednalo o činnost, která se v obdobných intencích může vykonávat u kterékoliv jiné právnické osoby. Z této skutečnosti nevyplývá, že by Ing. Bendová měla jakýkoliv osobní zájem na tom určovat, která církev a náboženská společnost bude či nebude registrována. Skutečnost, že je někdo jako laik činný v kterékoliv církvi nebo náboženské společnosti nemůže zakládat podjatost a to ani tehdy, když statutární orgán uvedené církve tvrdí, že vznik jiné církve a náboženské společnosti se určitým způsobem dotkne práv či zájmů již existující církve a náboženské společnosti.

Připomínám, že procesní institut vyloučení úřední osoby pro podjatost vychází z důvodného předpokladu zakládajícího pochybnost o nepodjatosti úřední osoby, což je vyjádřeno v § 14 odst. 1 správního řádu: „Každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu (dále jen „úřední osoba“), o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit.“ Pro vyslovení podjatosti musí být kumulativně splněny dvě složky: 1. poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům; 2. zájem úřední osoby na výsledku řízení, přičemž obojí je třeba prokázat. Je zcela zřejmé, že v případě Ing. Pavly Bendové není splněn žádný z předpokladů pro vyslovení jeho podjatosti v dané věci.

Dospěl jsem proto k závěru, že s ohledem na výše uvedené nebylo možno vznesené námitce podjatosti vyhovět a nezbylo mi tedy než rozhodnout tak, jak je uvedeno v části II. výroku tohoto rozhodnutí, tj. že námitkou podjatosti napadená úřední osoba Ing. Pavla Bendová není vyloučena z rozhodování a z provádění úkonů správního orgánu v rámci správního řízení, v jehož rámci bylo vydáno rozkladem napadené usnesení.

K projednání podaného rozkladu a námitky podjatosti byla svolána ustavená rozkladová komise, která věc komplexně posoudila a na základě výše uvedeného mně navrhla rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u ě n í :

Toto rozhodnutí je podle § 91 odst. 1 a § 152 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, konečné a n e l z e se proti němu dále odvolat.

Za správnost vyhotovení:
JUDr. Petr Strupek, v. r.

otisk úředního razítka

Mgr. Daniel Herman, v. r.
ministr kultury

JUDr. Michael Mann, Hlinky 165/68, 603 00 Brno

Česká biskupská konference, Thákurova 676/3, 160 00 Praha 6

Obdrží na vědomí: Ministerstvo kultury, OC, zde